

Muistan sen uhman ja uhon minä en ainakaan en minä ainakaan tekisi samoja virheitä Sano sitten kun on jalkas oman pöydän alla Muistan että silloin söin hernekeittoa Äitini on ollut poissa kauan sydän ei unohda ympyrä sulkeutuu kaikille muille riitti huikat mutta ei minulle jätetty luulin liikoja itsestäni Nyt on jalka oman pöydän alla lakaisin sinne uhon ja uhman nöyrytyneenä myös unelmani